

MAGYARSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap, hétfőn és ünnep után is.

Előfizetési árak:

Helyben egy hónapra 1 kor.,
negyedévre 3, fél évre 6,
egész évre 12 kor.

Vidéken: egy hónapra 1 kor.,
20 fill., 1/4 évre 3 kor. 60 fill.,
1/2 évre 7 kor., 1 évre 14 kor.

Egyes szám ára 4 fillér (2 br.).

Felelős szerkesztő:

BARTÓK LAJOS.

Kiadótulajdonos:

WERBÖCZY KÖNYVNYOMDA R.-TÁRSASÁG.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Vármeze-utca 11—13.

TELEFON.

Apró hirdetések ára: egy szó 2 fill., vastagabb betűvel 4 fill.
Hirdetések nonpareille számítással, díjszabás szerint.

Szemle.

Budapest, aug. 13.

Az őszi szezón közeledését jelzi, a mikor a miniszterelnökök egymást látogatják. Körbernek rátóti, Széll Kálmánnak ischli utja, valamint az, hogy nemsokára az osztrák miniszterelnök is oda megy, — Széllnek Chlumec-skyval való találkozása, stb. stb. mind olyan mozzanatok, a melyek a politikai köröket nyugtalanítják. A kik tulságosan idegesek, államcsínytől is tartanak. Mi azonban, a kik jól értesült forrásból meritünk, megmaradhatunk skeptikusoknak. A tulajdonképpen osztrák ügyekbe Széll Kálmán nem fog avatkozni. Őt ezek az ügyek csak annyiban érdeklik, a mennyiben Ausztria és Magyarország közös érdekeit érinthetnék. Egyelőre azonban erről szó sincs. A kiegyezés és a kvóta kérdése egyelőre nincs napirenden; így tehát csak arról lehet szó, minek kellene történnie, ha a Reichsrathot nem lehetne többé arra bírni, hogy a delegációt megválassza. Erről már megelőzőleg és idejekorán gondoskodni kell. A közügyek (fájdalom!) ez esetben is megma-

radnak. Csakis arról lehet tehát szó, hogy miképp kellene ezeket a kérdéseket »kezelné«, ha nem volna többé osztrák delegáció. Ámde ez sem oly igen sürgős, mivel a delegációra az 1901-ik év második fele előtt semmi szükség. Az osztrák kormány tehát most még kénye-kedve szerint kísérletezhet azzal, hogy szeptemberre, vagy októberre egybehívja a Reichsrathot, vagy nem hívja egybe. Határozatok tehát lehetnek ez idő szerint előkészületben semmi sem kerül azonban nyilvánosságra azokból a nagy dolgokból, melyeket bizonyos helyeken kilátásba helyeznek. E hó vége felé fontos döntések történhetnek, szeptember második felében bekövetkezhetik valami a legszükségesebbekből, — egyebekben azonban, ezt határozottan mondhatjuk — ez az év nem hoz semmiféle meglepetést.

*

Az ifju-csehek pártja szeptemberben Prágába gyűjt a bizalmi férfiak kollégiumát, mely el fogja dönteni, hogy a Reichsrathnak ősszel »utolsó kísérletképp« egybehívandó ülészakájában az obstrukciót

folytassák-e, avagy csak ellenzékét csináljanak. Valószínű, hogy a puszta ellenzékességet fogják elhatározni és ezzel ratifikálják a kormányköröknek régi óhajtását. Az ifju-csehek ezt nem a jelenlegi kormány iránt való szíveségből teszik, nem is azzal az irányzattal, hogy a német baloldallal modus vivendit keressenek. Az efféle tranzakciót a Körber-kormány már csak azért sem tarthatná elfogadhatónak, mert ez a német balpártnak a kormányhoz való viszonyát tetemesen meggyengítené. Ennek az elkerülésére annál buzgóbban kell a kormánynak törekednie, mert azzal az eshetőséggel is számolnia kell, hogy akarata ellenére bekövetkezhetnék a régi jobbpártnak rekonstrukciója, a mely esetben aztán nem sokáig késnék annak a követelésnek érvényesítése, hogy a Körber-kormány egy másik, a parlament többségének bizalmát élvező kormány által váltandó fel.

*

Zágrábból, a hol bizonyos köröknek nagyon fáj Fiume, olyanféle hír érkezik, hogy a magyar illetékes politikai körök erélyesen kezdik sürgetni

a fumei kérdés megoldását. Nem ez az on dit az érdekes, hanem a széljegyzet, a melylyel Zágrábból kísérik. E szerint ugyanis a »legfelsőbb körök« ott sem idegenkednek a kérdésnek végleges megoldásától, azt követelik azonban, hogy »a magyarok engedjenek a jogos horvát követeléseknek«.

»A bán, — így hangzik a további értesítés, — nagy zavarba jött e miatt. Lelke mélyéből a magyarokkal tart, ámde az udvari körökkel és a horvát párttal sem szeretne összekülönbözni. Azért haboz és ingadozik. Ugy látszik, hogy különösen egy igen magas személyiségnek az álláspontja feszélyezi, a ki megtudja ítélni, hogy mily jogtalanság éri a horvátokat és a ki mindenáron el akarja érni, hogy a horvátok jogai érvényesüljenek.«

Mi erre csak azt mondhatjuk: a fumei kérdés még ez év végéig rendezve lesz, még pedig abban az irányban, a mint azt Fiume és a magyar nemzeti eszme megköveteli. Hogy a »horvát magas személyiség« mit szól hozzá, azzal nem törődik nálunk senki. A fumei öbölbe temetett rengeteg milliót nem Zágráb, nem is az a

A „MAGYARSÁG“ TÁRCZÁJA.

Diogenes.

— A „Magyarság“ eredeti tárczája. —

Irtta: Balogh Irma. (4)

(Folytatás.)

Oh, doktor, ha tudná, hogy az életnek miféle mártíromsága az: egy leányt soha el nem felejteni s folyton epekedni utána. A materialisták a lélek létezését fennen tagadják; vajjon csupán, mint szerves lények, képesek lennének-e valakit örökkön örökké szeretni? Én nem hiszem. Különb, a mint a vér a finom véredényekben elcserepesedik, megszűnnék úgy pezsegni, hogy nyomán a vágy érzete járjon; a szerelem pedig nem egyéb, mint olthatatlan epekedő vágy. De hadd folytassam.

Házaseletem, mikor a mézesetek mámorá eltűnt, egyszerre a közönséges házasságok sorába süllyedt. Csakhamar megértettem, hogy Mari-

anne egyedül nagy vagyonom kedvéért szállt le hozzám hétágu koronájának magaslatáról. A mi frigyünk tisztán emberi törvények alapján kötöttet s így nem lehetett meg az a benső tartalma, mely istenivé emelte volna.

Házasságunk második évében két ikergyermekünk, egy kis leány s egy fiucska született; boldog lettem, megnyugodtam. Gyermekeim bölcsője mellett Helén utáni vágyam csillapult. Egy parányi lény, a ki a mienk, a ki a vérünkkel való vér, érzelmi világunkal csodát művel.

Nyílt házat tartottunk; a sok vendég jött, ment s a helyben álmásozó tüértisztek minden szolgálaton kívüli idejüket nálunk töltötték. Marianne ünnepelt asszony volt s az én hiúságomnak mód fölött hízelt, hogy mindenütt csodálatot, föltűnést keltett. Egyszer, gondolom a negyedik évben, névtelen levelet kaptam. Mariannet vádolták benne; figyelmeztettek, hogy Schrom tüzérkapitányt külö-

nös kegyekben részesíti. A levél névtelen volt, tehát tartalmát nem hittem el, gondolván, hogy minden szép asszonynak van egy-két olyan ellensége, a ki az anonim levek megírásáig alacsonyul. De azért még is megmutattam azt Marianne-nak. Talán csak puszta kíváncsiságból, hogy mit is fog rá mondani s talán egy titkos benső ösztönből; lelki világunk olyan finom vonásokkal van tele, hogy azok nyíltját értelmünkkel nem bírjuk megtalálni, egyedüli ösztönünk ad róluk sejtelmes, homályos tudomást. Marianne a levelet olyan megvetéssel dobta el magától, hogy tettem megbántam s szinte bocsánatot kértem tőle.

Egy év múlva, a mikor a névtelen levelet jóformán el is feledtem, történt valami, a mi zavartalan családi életemet teljesen földulta.

Marianne nevenapját ünnepeltük; a ház tele volt vendéggel, vigsággal. Marianne fehér ruhájában, nyakán gyönyörű, nagyszemű gyöngy-

gyel, olyan volt, mint egy száz liliom.

Este tízenegykor, mikor a táncz javában folyt, egyik inasom összehajtogatott levélkét nyújtott át nekem. A borítékon nagy meglepetésemre Marianne írására ismertem. „Jer azonnal a pavillonba“ — ennyi volt a kis levélkében írva. Hogy mit akarhat, nem tudtam elképzelni, de egyben valami megnevezhetetlen izgatottság vett rajtam erőt. Eszembe jutott a névtelen levél s szinte futva mentem a kis pagoda-szerű kerti ház felé, mely a kastélytól jó távol, sűrű tuja és sötét luczfenyők közé volt rejtve. Már messziről láttam, hogy a pavillon egyik ablakának függönye mellől keskeny fénycsík verődik ki az éjszakába. Néhány lépéssel fent termettem a kis verandán; — az ajtó csukva volt.

Nem zörgettem, de az a néhány rohanó másodperc, a mig ott állottam, telkemben gonosz, ádáz gondolatokat szült s gondolataim

bizonyos magas személyiség adta.

Az olaszországi izgalmas napok elmúltak; Umberto a Pantheonban pihen, III. Viktor Emánuel pedig letette az esküt, hogy nem érinti az olasz alkotmányt és az olasz szabadságot, azután elfoglalta a trónt, a melyet az öröklés rendje juttatott neki. Fájdalom azonban, az a fekete kísértet, a mely Monzában az egész világot megriaszította, nem tért pihenőre, az tovább folytatja útját és hol itt, hol ott jelenik meg. Nincs társadalmi jelenség, a melylyel szemben oly tehetetlenül és tájékozatlanul állana a művelt közönség is, mint az anarchizmus. És ezen nem is csodálkozhatunk. Mert ennek a tanait és követeléseit, a más politikai pártok tanaitól eltérőleg, sem szóval, sem írásban nem hirdetik és nem terjesztik nyilvánosan. Ha az anarchizmusnak egyes irányait egymás mellé állítjuk, azt mondhatjuk, hogy »quot capita, tot sensus«. A hány fej, annyi különféle rendszer. Legelősebb ellentétben áll a szociáldemokráciával is, a mely, attól eltérőleg, a kultúréletnek minden terét lehetőleg az állami tevékenység körébe utalná. Az anarchizmus egyáltalán nem is politikai párt, hanem megtagadása a politikai életnek mint ilyennek. Az anarchizmusnak az állammal való ez az ellentéte magyarázza meg aztán azt is, hogy az anarchista merényletek miért irányulnak ugyszólván kizárólag fejedelmi, vagy magas állású politikai személyek ellen. Az anarchisták ezeket tartják az állami eszme szimbólumainak és képviselőinek. Hogy az

egyek esetekben kire emeli gyilkos fegyverét, az mellékes.

A kínai kérdésben Anglia külön állásfoglalása mindinkább kiélesedik. Jól értesült diplomáciai körökben mégis hiszik, hogy az angol kormány be fogja látni ennek a különválásnak a veszedelmét és a döntő pillanatban csatlakozni fog a hatalmakhoz. Ezt a döntő pillanatot Peking meghódításának kell meghoznia.

Diplomata.

Budapest, aug. 13.

Ischlben. Goluchowski Azenor gróf külügyminiszter és Körber osztrák miniszterelnök Ischlben vannak. Senki sem tudja, hogy ketten mit beszélnek a királylyal, azért a bécsi lapok mégis hosszasan foglalkoznak a két miniszter Ischlben való tartózkodása alkalmával a helyzettel s találgatják ottletük célját. Goluchowski most tért vissza hosszabb szabadságáról s természetes, hogy a királynál jelentkezik, Körber pedig Széll Kálmán után menvén Ischlbe, annak fészegetésére ad okot a politikai jósnak, hogy gyöngíteni kívánja a magyar kormányfőnek befolyását; pedig tudhatnák, hogy Széll Kálmánról mindenki föltételezi, hogy az osztrák belügyekre ingerenciát gyakorolni nem akar s csak helyesen cselekszik, ha a magyar álláspontot magyar szempontból precizizozza.

A régi városháza.

Elhangzottak az utolsó csákányütések a régi városháza felett, a mely a fővárosnak legrégebb és legérdekesebb középülete volt. A történelmi emlékü épületeket elpusztítják, hogy a modern alkotásoknak helyet adjanak. Azt akarják, hogy a főváros pesti oldala állandóan ifjunak lássék olyan a fővárosunk, mint a korosodni kezdő hű ember, a ki őszülő hajszálait kitépi. Pedig az ősz hajszálak tiszteletet és becslést szereznek. A fővárosok értékét is csak emelik a történelmi becsü régi alkotások. Fővárosunk fejlődését a kaszárnyarendszer jellemzi. A bérházakat

ugyanis kaszárnya-stilben építik, hogy minél több lakó befogadására legyenek alkalmasak. Sőt akárhányszor esetben a magánépületek helyét fontosság tekintetében a középületek elé helyezik. Kivételt csak a kaszárnyák képeznek. Más külföldi városokban a hidak mellett nagy térségek terülnek el, melyeket sétányokkal ültetnek be. Nálunk kaszárnyákat emelnek oda.

Még föl sem épült az eskütéri hid, már is készen áll mellette a térparancsnokság épülete, az egy gyalogezreddel megtöltött kaszárnyával együtt. A Ferencz József-híd budai oldalához a Hadik-kaszárnyát építették. A Lánchíd mellé nem kellett kaszárnyát emelni: ott van a rendőrfőkapitánysági épület. A Margit-hidnak pesti és budai oldalán is kaszárnya sötétedik. Mire a főváros az összekötő vasuti hid tájékán is kiépül, biztos, hogy oda is jut kaszárnya. Ugy látszik, nem a forgalmi és szépítési, hanem a stratégiai szempontok szerint tekintik a mi dunai hidainkat.

A belvárosi kaszárnya a Csiga-vendéglő helyére épült, a hol hajdan a Tizek társasága vetette meg alapját a magyar irodalomnak és szellemi életnek. A hadseregnek azonban fontosabb a kaszárnya, mint volt az a történelmi és irodalmi jelentőségű épület, a hol Petőfi, Jókai, Tompa és a többi nagyok gyujtottak örtüzet a nemzeti szellemnek.

Lerombolták a régi városházát, állítólag a hid miatt, de azért fölépítették mellette a két Klotild-palotát, a mely a Kerepesi ut és Kossuth Lajos-utca elől eltakarja azt a szép panorámát, melyet a Gellérthegy és a vele szomszédos budai vár nyújtott volna a főváros e legnagyobb forgalmu vonalának.

A régi városházának most már csak emléke marad fenn. Közélt száz év alatt, a mig fennállott, sok oly nevezetes esemény történt, a mely mind ehhez az épülethez fűződött, a melyet a 18-ik század elején, I. József idejében emeltek.

Pest város fejlődése Budavára visszafoglalásától kezdődött. A bécsi kormány már abban az időben felismerte Pest fontosságát, a melynek lakossága addig teljesen német volt. Attól az időtől kezdve azonban a magyarság kezd nagyobb számban letelepedni. Ezt látva a bécsi kormány, Németországból, főként Würt-

tembergből, száz számmra telepítette a sváb családokat Pestre. Az idegenek vándorlása állandóan lépést tartott a magyarság szaporodásával, úgy, hogy a vézérserépet folyton a német lakosság tartotta kezében.

Budavára visszafoglalása után 20 évre, 1706-ban, már hozzáfogtak a városháza építéséhez. Előbb ugyan a már akkor fennállott piarista-épületben akarták a városi hivatalokat elhelyezni, a melyek addig a mai Szerb- és Váci-utca sarkán állott földszintes házban működtek. A piarista-épületet azonban Heusster osztrák tábornok a maga részére foglalta le. A Rákóczy-féle szabadságharcban ugyanis Heusster, ha Pestre jött, itt ütötte fel főhadiszállását és innen indult el ismét a magyarok ellen, gyujtogatva a községeket és legyilkolva a foglyokat és a védtelen polgárságot.

A régi városházát először egyemeletesre építették. Ilyen nagyságban állott fenn közel másfélszáz esztendőig. Ezalatt az idő alatt a városházán a közigazgatás hivatalos nyelve német volt. A németiség többségben lévén, német anyanyelvű, vagy legalább is németül tudó tisztviselők intézték a város ügyeit.

A második emelet felépítését 1807-ben határozták el. A kik az építést el akarták nyerni, azok mind német nyelven adták be építési terveiket és ajánlataikat, így czímezve:

„An einem löblichen Magistrat der königlichen Kronstadt Pest.“

Az építkezés megkezdését sokáig balasztották. Vége a budai helytartótanács 1838 február havában megadta az engedélyt, kimondván, hogy a városháza bőrtömbben fogvartartott rabok közül a vizsgálati foglyokat az Ágoston-féle házba, az elítélteket pedig a polgári kórházba kell szállítani, minthogy a városházán már szűk volt a hely számukra. Közbejött azonban az 1838-iki nagy árvíz, a mely a második emelet felépítését ismét megakasztotta.

1844-ben valahára hozzáfogtak az építkezéshez, a melylyel Hild János építőmestert, József nádor kedvelt emberét bízták meg. Az építkezést 1847 szeptember hónapban fejezték be.

Az összes építési költség ez alkalommal 86.381 forintba került, a mely kiadás a 85.110 forintnyi költségvetéssel szemben 1271 forint hiányt tüntetett föl. A városi tanács-

behatása alatt odakusztam az ablakhoz s a táblákat egy ökölcsapással bevertem.

Feleségem és Schram gróf előttem állottak.

Az asszony volt az első, a ki magához tért s tompa fölkiáltással lábaimhoz vetette magát.

— Kegyelem! — zokogta görseösen.

Eltaszítottam magamtól:

— Kegyelem? . . . Azonnal. Gróf ur, ez a feleségemmel való bizalmas együttlét egy kötelességet ró önre, melyet, mint gentelmannek teljesíteni kell: Sárközy Marianne bárónőt, a mint valóperünk letelik, nőül kell vennie. — Nyugodtan beszéltem, daczára, hogy minden idegszálam reszketett.

A kapitány olyan lett, mint a fal s tompán válaszolt:

— Nem házasodhatom.

— Hallja, bárónő? . . . — Az az ember, kinek mindenét föláltozta, milyen kifogással él? . . . De ne féljen, befogom néki bizonyítani,

hogy igen, házasodhat s gyermekem anyja, ha nem is tisztán, de a becsutenség posványából még is kilábolhat.

— Imre, kegyelem! — sikoltott föl az asszony.

— Azt akarom gyakorolni.

— Gyermekeim! . . .

— Le fog róluk mondani. Mikor éjnek idején e ház küszöbét egy idegen férfivel átlépte, jogát gyermekeimhez elvesztette. Le kell róluk mondania.

— Soha!

— Azonnal. A mi utjaink örökre elváltak, bárónő. Életünk eddig is csak keserves tengődés volt, nem szerettük egymást. Ön be is bizonyította, hogy a vonzalomnak egyetlen érzelme sem kötötte hozzám. De hát éltünk; a kölcsönös becsülés megadta hozzá a módot, de ezentul . . . lehetetlen. Ön kedveséhez fog férjhez menni — ez lehet legforróbb vágya, ha miatta megfledkezett arról a becsületről, melylyel önmagának és gyermekeinek

tartozik. A kis Annáról az én javamra le fog mondani, különben, mint erkölcsileg könnyelmű asszonytól, a törvény által magam részére fogom ítéltetni — mondám s oda mentem az íróasztalhoz, a tényállást néhány sorban összefoglalva, a gróft saját nevében is gazembernek neveztem, ha Mariannet feleségül nem veszi. Aztán egy másik iven Mariannet a gyermekekről mondtam le.

— Tessék ezeket aláírni — szól- tam s az íróasztaltól fölkeltem.

Schram gróf halálsápadtan ugyan, de nevét minden vonakodás nélkül aláírta. Marianne a tollat nem bírta kezébe venni.

— Nem birom! . . . Nem birom! — zokogott s ujra lábaimhoz vetette magát.

Dus, szöke haja széthullott s a szép bűnös asszonyt, a bűnbánó Magdolnát betakarta. Kábitó s jól ismert illat szállt föl hozzám az aranycsillogásu hajzataból — szé- dülni kezdtem.

— Imre, légy irtalmas, légy ir-

galmas! Nem birom, nem birom! — zokogta keservesen.

— Meg kell lennie, Marianne — mondám tompán. — Ön akarta így; írja alá ezt a pár sort s megszabadul tőlem.

— Bárónő, tegye meg, — szólalt meg a gróf, a ki a háttérben szótalanul állott. Áldozatát nyilván megsajnálta.

— Ne kényszerítsen, hogy a törvény jogával éljek; önmagának és gyermekeinek ártana vele — mondám, mire fölemelkedett s teljesen megtörve ment az asztalhoz s nevét reszkető kézzel aláírta.

Megvolt.

A sértett becsület csodát művelt velem; a pár perc alatt, mig házaséletem drámája lefolyt, teljesen megváltoztam. Akkor lettem férfiuvá, akkor ráztam le magamról anyám nevelésének és akaratának bilincseit.

(Folyt. köv.)

nak erről szóló jelentését a m. kir. udvari kincstár jóhagyta.

Az udvari kincstár magyarul először 1843-ban irt a város tanácsához, így czimezve leiratát: „*Értelmes és gondos urak.*” Ebben az időben Szepessy volt a város polgármestere.

Érdekes, hogy a városi tanács termében 1845. január haváig nem volt óra. Ekkor tesz a tanács felterjesztést a m. kir. udvari kamarához, hogy adjon engedélyt 160 frt értékű óra vásárlásához. Pest város tanácsa nem tudta, hogy *hányat ütött az óra.*

Általában a városi tanács annyira óvatos volt a kincstárral szemben, hogy mindenféle apró-cseprő kiadásokra nézve külön kért engedélyt. Sőt, ha valami munkát teljesítésére több ajánlat érkezett be, nem ő határozta meg azt, hogy ki végezze a munkát, hanem ezt is a kincstárra bízta, fölterjesztve valamennyi ajánlatot. A kincstár meg is unta a folytonos zaklatást és 1845-ben leirt a tanácshoz, hogy fölterjesztéseiben meghatározott ár mellett foglaljon állást és csak erre nézve kérje a jóváhagyást.

Történelmi tekintetben legfontosabb szerepe volt a városházának 1848. márczius 15-ikén, a mikor a nemzet követeléseit kifejező 12 pontot a városháza előtt levő térségen tartott népgyűlés megbízottai az akkor ülésező városi tanács elé terjesztették elő szóval. A 12 ponthoz a tanács hozzájárult. Ezt Rottenbiller Ignác, Pest város akkori polgármestere az erkélyről adta tudomásul a népnek. A városháza terét ekkor nevezték el *Szabadság-térnek*, a mely nevet a városháza falára is fölfestették. A szabadságharc után be is mázolták a városháza egyik falát és így a fölirást is. A hetvenes években azonban, a mikor az újból való bemeszelés alkalmával a régi mázt levakarták, ismét előtűnt a *Szabadság-tér*. Azóta azután végképpen eltakarították.

A szabadságharc alatt egy ideig Pest város kormánybiztosa *Irányi* Dániel volt, a ki a városházáról intézte Pest város ügyeit. Abban az időben a 36 éves Horváth Károly ügyvéd volt Pest város főjegyzője, a ki 1849-ben a Debreczeni függetlenségi nyilatkozat után a városházából a császári ház arcképeit kitévette és a városi pecsétből e szavakat „királyi város” kitöröltette. Ezért azután Horváth Károlyt 1852-ben az abszolút kormány két évi fegyházbüntetéssel sújtotta.

A szabadságharc után a bécsi abszolutizmus hívei kerültek a városházára, mint tisztviselők. Innen vezényelte ki kopóit a „Kossuthkutyák” ellen Prottmann. A városháza földszintjén börtönök voltak, a hová a gyanus politikai foglyokat csukták be. A kiket súlyosabb gyanu terhelt, azokat az Újépületbe, vagy pedig a Károly-kaszárnyába vitték.

Az elnyomatás első éveiben a városi tanács oly nagymérvű visszaéléseket és sikkasztásokat követett el, hogy még az abszolút kormány is megsokalta a dolgot. El is határozta, hogy rendet csinál. Kinevezte kormánybiztosul a somogyi megyei születésű, osztrák érzelmű Gál-Grulayt, a ki *lőháton vomult be a városházára.* A kapu alatt a megvárdolt tanács tagjai fogadták, a kikre így rivallt rá az új kormánybiztos:

— Majd megmutatom én, hogy véget vetek itt minden gázságnak.

Az egyik megijedt tanácsos így védekezett:

— Én magamért jót állok.
— Csak magadért? No, adok én nektek.

Rövid idő múlva Gál-Grulayt elcsapta a kormány, mert rájött, hogy ő is enyves kezű...

Az 1861-iki alkotmánykísérlet a városházán is nyomokat hagyott. Prottmann fölmentették állásától, a ki ezért boszúból a városházáról az összes politikai periratokat magával vitte Bécsbe, a rendőrség szolgálatában álló titkos feljelentők névsorát azonban véletlenül ott felelte. A városházán maradt ezenkívül az asztala is, a mely egykor Batthyány Lajos gróf tulajdona volt. Ez az asztal később a főkapitányság egyik hivatalos szobájába került.

A következő évben, 1862-ben már a harmadik emelet felépítését határozták el. Ez időben Krásznonyi József volt a főpolgármester. A városi tanács a budai helytartótanácsnak előterjesztést tett, a mely szerint a harmadik emelet építkezésének költségvetése 44.904 frt 23 krba kerül. A munkálatot 1863. márczius 6-án fejezték be. A munka költsége 45.483 frt 36 krba rugott. Tehát ez alkalommal is deficit volt. A hivatalok új elhelyezését a következőképp történt: Földszintre került a törvényszék, a rendőrkapitányság és a börtönhelyiség. Az első emeleten helyezték el a telekkönyvi és több polgári közigazgatási hivatalt. A második emeletre jutott a *tanulmányhallgatási* terem, a pénztár, árvaszék stb. A harmadik emeleten a katonai tárgyak előadója, a mérnöki, a szegény- és lelencz-ügyek hivatala kapott helyet.

Ily elhelyezés szerint működtek a hivatalok 1872-ig, a mely időtől kezdve az egyesített főváros ügyeit is a régi városházáról intézték. Ekkor helyezték el onnan a rendőrséget, valamint a törvényszéket is. Ez alkalommal mondták ki csekély szótöbbséggel, hogy ezentúl a főváros hivatalos nyelve magyar lesz.

Ezután még 28 évig adott helyet a régi városháza a főváros hivatalainak, míg végre ez év február havában a mostani központi városházára költöztek át. A városházának utolsó nevezetes szereplése ez év márczius 15-én történt, a mikor az 1848. márczius 15-iki események évfordulóját a fővárosi polgárság a városháza terén népgyűlésen ünnepelte meg *Krivácsy* József 1848/49-iki tüzérezredes elnöklése mellett, elfogadván a mostani nemzeti követeléseket kifejező új 12 pontot. Így ölelkezett a múlt a jelennel. Ezután hamarosan hozzáfogtak a közel két évszázad vihara történetét átélő épület lerombolásához, a melyből most már csak a toronyóra, a 10 kőszobor és a városháza fundamentumában egy vasszekrényben talált I. Ferencz korabeli I. krajczár maradt meg. A többi csak a hű emlékezet fogja megőrizni.

Kornai István.

TÁVIRATOK.

Esztergom, aug. 12. A város díszítésén és a diadalkapuk emelésén egész vasárnap dolgoztak. A főszékesegyház közelében tizezer lámpiont helyeznek el. A primás rendkívül sokat áldoz az ünnepségre; a bankett ezer emberre lesz. Az életbiztonságra és közegészségre nézve

messzemenő óvintézkedéseket tesznek, így a fővárosból a mentők jönnek le és a háziezred egészségügyi csapatokat rendel ki. Áldori orvos vezeti a közegészségi óvintézkedéseket s az orvosok az egész idő alatt permanenciában lesznek.

Pápa, aug. 12. Az a hír, hogy gróf Wallis Gyuláné szül. Somogyi Ilona grófnő pápa-kovácsi nagybirtokos meghalt s milliói egy pápai kofára szálltak volna, teljesen valószínű. A jótékonyágáról ismert grófnő a legjobb egészségnek örvend s az említett kofával nincs rokonsági viszonyban.

Róma, aug. 12. Tegnap este fél 10 órakor óriási néptömegetől kísérvé mintegy száz római és vidéki egyet tagjaiból álló imponáns menet vonult a Quirinál elé, hogy a királyi pár előtt lojalitásának lelkes kifejezést adjanak. Az egész uton, a melyen a menet elvonult, az ablakok ki voltak világítva. Ma helyezik el a Pantheonban minden ünnepieség nélkül azt a koporsót, a melyben Umberto király holtteste nyugszik.

Róma, aug. 12. Rainer főherceg tegnap éjjel fél 12 órakor Florensz felé elutazott. A pályaudvaron Pasetti báró osztrák-magyar nagykövet, a nagykövetség személyzete és a hatóságok fejei jelentek meg búcsuzásra.

Róma, aug. 12. A Tribuna szerint Brescinél, Quintavallónál és Lannernél Prátóban rendkívül fontos iratokat foglaltak le, a melyek alkalmasak arra, hogy teljes felvilágosítást adjanak az összeesküvés felől. Bresci még mindig cinikusan viselkedik.

Róma, aug. 12. A király ma délelőtt a szenátorokat és azután a képviselőket fogadta, a kik azért jelentek meg előtte, hogy átadják neki hódoló felirataikat. A király a maga és az özvegy királyné nevében köszönetet mondott nekik imponáns részvétükért.

Róma, aug. 12. *Umberto* király holttestét hétfőn este 10 órakor helyezik végleges nyugalomra, még pedig ugyanabban a sírboltban, a melyben Viktor Emánuel király holtteste is több éven át nyugodott. A gyászünnepségen csak azok az udvari és állami méltóságok lesznek jelen, a kiknek a holttest elhelyezéséről jegyzőkönyvet kell felvenniök. A parlament tagjainak fogadásakor azt mondta a király, hogy a külföldről 26.000 részvétáviratot kapott.

Berlin, aug. 12. Ma délután temették el Liebknecht Vilmost. A gyászmenetben, a melyben mintegy 100.000 ember vett részt, sok képviselő, sok külföldi küldöttség, temérdek berlini szociáldemokrata választó vett részt. A temetőben Bebel képviselő mondott emlékszókat Liebknechtről.

Berlin, aug. 12. A Vossische Zeitung jelenti, hogy *Betz* Ferencz kamaracénekes tegnap este meghalt.

Stockholm, aug. 12. A külügyminisztérium a sanghai-i svéd-norvég konzultól táviratot kapott, a mely azt jelenti, hogy a kínai svéd misszióknak 28 tagja sértetlenül érkezett Sanghaiba és hogy a misszióknak még öt tagja uton van Sanghai felé.

Loubet Marseilleben.

Marseille, aug. 12.

Loubet elnök ma reggel 9 órakor ideérkezett. A lakosság lelkes tüntetéssel fogadta.

Az elnök jelenlétében adták át dél-

ben a Kinába rendelt francia expedicióknak a zászlókat.

Ez alkalomból *Loubet* elnök beszédet intézett a távozó csapatokhoz, a melyben ezt mondta:

— Ezennel átadom önöknek az expediciós hadtest zászlait. Nemsokára alkalmuk lesz e zászlók szalagjaira egy hadjáratnak a nevét írniök, a melyet ránk erőszakoltak jogaink kigunyolásával, törvényes érdekeink megsértésével és azzal a durva csapással, a mely mindazt sújtotta, a mi Kinában a civilizációt és haladást jelenti. Ezek a zászlók juttassák eszükbe a Franciaország által bátorságukra bízott nagy missziót, hogy egy országban, a melyben gyűlöletes módon megsértették azokat a törvényeket, a melyek minden civilizált államban sérthetetlenek, a bűnösök megfenyítését követeljük, azt az országot a történekeért teljes elégtételadásra kényszerítsék és a jövőre nézve kellő garanciákat követeljenek tőle. Ezek a zászlók mondják meg önöknek azt is, hogy a civilizáció védelmére alakult nemzetközi hadseregben a francziák fegyelem, kitartás és bátorság tekintetében senkinek sem maradhatnak mögötte.

Az elnök erős hangon mondott szavai óriási hatást keltettek. A hallgatók folyton élénk tetszéssel és a hadsereg és a köztársaság lelkes élettelisével kísérték a beszédét. A beszéd után az elnök szemlét tartott, a melynek befejeztével az elnök és kísérete a lakosság lelkes tüntetése mellett visszatért a prefekturára, a hol az elnök az expediciós hadtest tisztikara számára dejeuner adott.

Marseille, aug. 12.

A prefekturán a dejeuneren *Loubet* elnök felköszöntötte a hadi tengerészeket.

— Idejöttem, — úgy mond — hogy kellemes kötelességet teljesítsek. Mint nem rég Cherbourgban, úgy itt is el akarom oszlatni azt a bűnös kétértelműséget, a mely vizsályt akar támasztani, hogy állandó szakadást idézzen elő a hadsereg és a nemzet között. Ez a borzasztó merénylet nem fog sikerülni, sőt már dugába is dőlt. A hadsereg megábról a nemzetből került ki.

A hadsereg és a nemzet egy egészet alkot, mind a kettőt ugyanaz az odaadás hatja át Franciaország és a köztársaság iránt. Ezek azok az érzelmek, a melyek az expediciós hadtestet lelkesítik. A zászlókat, a melyeket önökre bízok, dicsőségesen fogják hordozni. Katonáink nem fognak visszatérni a nélkül, hogy példásan meg ne fenyitenék azokat, a kik a civilizált államok lényeges törvényeit megsértették és a formális szerződéseket szétépték. (Hosszantartó tetszés.)

Laneson haditengerészeti miniszter *Loubet* elnököt köszöntötte fel, a ki nek megköszönte az expediciós hadtest iránt tanusított jóindulatát. Azután azt mondta: A katonák Kinában találják majd a tengerészgyalogságból és a hadi tengerészetből való bajtársakat, a kik előkészítették sikereiket és a kik közül, sajnos, sokan betegségnek vagy az ellenségnek estek áldozatul. A katonák Pekingben meg fogják ölelni bajtársaikat, a kik annyi vitézséggel és kitartással védték az európai hatalmasságok képviselőit a kínai plebs barbársága ellen. A tengerészeti miniszter azzal végezte beszédét, hogy az expediciós hadtest szervezői köllőképpengondoskodtak a katonák egészségéről és jólétéről.

A dejeuner után *Loubet* elnök a hatóságokat fogadta. A polgármester beszédére ezt válaszolta az elnök:

— Nem Franciaország tette szükségessé a távol keletre való expedíciót, hanem az a nép, a mely lábbal tiporja a szerződéseket és megszegi a nemzetközi jog legszentebb rendelkezéseit, a midőn fővárosában az idegen hatalmasságok képviselőit ostromoltatja. Egy kötelessége van azonban a kormányoknak, a melyet mindenesetre teljesíteni is igyekeznek, hogy t. i. a hadjárat rövid és döntő legyen. Nem bódításokról van itt szó, hanem kellő elégtételtől.

Az elnök megjegyezte azután, hogy a köztársasági intézmények örékek tartja magát és akármilyen dühös támadásokat is intéznek ellene, meg fog maradni állásában. Végül örömet fejezte ki ama hatalmas és ékesen szóló manifesztációra nézve, a melynek színhelye most Páris.

Az elnök délután fél 4 órakor kihajtatott a pályaudvarra, a hova az összes katonai és polgári hatóságok kísérték. Az elnököt az egész uton lelkes ovációkban részesítették. Az elnök és kísérete 4 órakor utazott el.

Háboru Kinában.

Pétervár, aug. 12.

A hivatalos lap nem hivatalos részében cikket közöl *Waldersee* grófról, a kit kiváló stratégának mond, a ki rendkívüli katonai képességeit több ízben fényesen bebizonyította. Nehéz feladat vár *Waldersee* grófra, — mondja a cikk — de azért biztosan feltehetjük, hogy a menyeyi birodalom fiai nem fogják egyhamar elfelejteni ezt a kiváló katonát.

Róma, aug. 12.

A Stefani-ügynökség jelentése szerint *Visconti Venosta* külügyminiszter a pekingi olasz követtől a hó 5-én kelt sifferes táviratot kapott, a mely a követség részvétét tolmácsolja *Umberto* király halála alkalmából, a melyről a csungli-jámen értesítette a követséget. — A követ két hónapja nem kapott táviratot — mondja a jelentés. — Mult éjjel puskatüzelés folyt a követségeket védő nemzetközi csapatok és a kínaiak között. Egy orosz elesett, 2 megsebesült. *Julius* 30-ika óta, — így végződik e távirat — nem kaptunk hírt a szövetséges csapatokról. Reméljük, hogy nem haboznak előnyomulni Peking felé.

Pétervár, aug. 12.

Az orosz távirati ügynökségnek azt jelentik *Sanghai*-ből mai kelettel, hogy *Hongkong*-ból váratlanul 2500 főnyi angol sereget küldtek *Sanghai*-ba, a nélkül, hogy szükség lett volna rá. A kínai hatóságok azt ajánlják a kínaiaknak, hogy nyugodtan viselkedjenek, mert az angolok az ő biztonságuk érdekében jönnek. A lapok nyíltan elismerik, hogy Angliának a brit érdekek túlnyomó voltánál fogva gondoskodnia kell *Sanghai*-ban a nyugalom fenntartásáról.

London, aug. 12.

A Reuter-ügynökség jelenti *Yokohamából* tegnapi kelettel: Szöulből jelentik, hogy a koreai kormány felszólította a japán csapatokat, hogy előkészületeket tegyenek minden eshetőségre, a mely a kínai zavarokból kifolyólag beállhat.

HIREK.

Hid és sziget.

Budapest, aug. 13.

A Margit-hid az idén ülhethé meg huszonöt éves jubileumát. Csodálom, hogy most, midőn annyit irnak erről a hídról, vagyis az erről a Margit-szigetre átvezető új kiágazásról, hogy most nem említik föl a hid negyedszázados létezését. Különbözik pedig érdekes, hogy a Margit-szigetre átvezető hidkiágazás már akkor volt tervbe véve, mikor a hidat építették, sőt az 1874. évben megjelent képes lapokban a Margit-hid a szigetre vezető híddal együtt van feltüntetve.

A „Magyarország és a Nagyvilág” című képes hetilap 1874. évi 23. számában pedig azt olvasom, hogy e hidnál az a ritka eset fog megtörténni, hogy az építés a kiszabott időre elkészül. Az egyik oldalról a Duna közepéig hár szerint már ez évben (1874.) egészen kész lesz a hid s a közlekedésnek átadatik, ha a fölmenet a hidra s a lemenet a hídról a szigetre közben elkészülhetne.

Az itt említett „lemenet a szigetre” akkoriban nem készült el, mert ez összekötő-híd nélkül készítették el a Margit-hidat. Huszonöt esztendőnek kellett elmulnia, míg végre a „lemenet a szigetre” elkészült.

Most már megvan, a miről egy negyedszázad óta fantáziáltak az emberek: gyalog lehet néhány nap múlva a szigetre jutni. S ez megint annak a nagy urnak köszönhető, a ki annak idején sok-sok pénzt fektetett a szigeti vadonba, hogy tündérkertet alakítsa át, a ki meleg gyógyforrásokat ásott és vezetett márványmedencékbe s hideg viznek permetegével éleszti tündöklő szőnyegét e csodaszigetnek, mely a finom izlésnek és bőkezűségnek egyik legszebb hervadhatatlan monumentuma.

Ó, remek darabka föld az a Margit-sziget . . .

S az a bőkezű emberbarát *József* főherceg oda invitálja az embereket s megkönyíti nekik az odajutást is. Az összekötő hid költségeihez, a melyek 800.000 koronát tesznek ki, a főherceg 400.000 koronával járult, a másik felét az állam adta, de a főherceg azonkívül még 1.500.000 koronát adott a sziget alsó részének nagyszerű átalakítására.

Teremtettek is ott biztos bázist mindennek, a mi épült és még épülni fog s elejét vették az árvízveszedelemnek. A hol tavaly még a hullámok nyaldosták a homokos partot, most a város szintjével egymagosan pompás csarnokok emelkednek.

Messzire, be egészen a Margit-hid pilléréig, két méternyire a Duna medrébe nyúló biztos kőrakás veszi körül a sziget alját s a víz színétől a töltés közepéig kikövezett fal nyúlik föl. A hol ez a rézsutos fal véget ér, ott kezdődik a töltés plateuja. Lenn, a Neptunisták egykori csónakháza előtt (a mely most ugyancsak bekerült a szárazra) tarka, tornyos kis pavilonon dolgoznak. Az ezredéves kiállítás egyik kevéssé ismert csarnokát hozták ide — kávéháznak.

Ez is rendben lesz a megnyitásra. Odébb, a régi alsóvendéglő terraszán elött, a hol a katonabanda ősi dobogója van, csinosan stilizált tornyos

kapuval fedett tornác nyúlik; ez lesz eső elől a menedék; favázás teteje, a mely erős faoszlopokon nyugszik, végigfut jó darabon, egészen a hid alján ültetett kerek kis virágágyig. Ott megint tornyos kapuja van. Addig jöhetnek be a fogatok. Beljebbegyelőre nem. Csak majd ha kiépülnek a szigeten a kocsiutak. Az pedig még messzi idő. Azalatt más is megváltozik. Az, a mi a multak immár legendás emléke itt. És kegyeletes specialitás. Akárcsak a Lidón, Velenoze egyetlen lova. Nekünk biz az: a margitszigeti lovasut . . .

Most elgondolom, hogy mekkora szerencse, hogy nem mi, azaz nem a főváros bírja a szigetet . . . csak ugy a miénk igazán, a miért nem az. Mert ha a Margitsziget a főváros birtoka, bizony még ma is bujdosni járna oda a boldogtalan szerelmes, vagy egy mást megkarcolni a párbajozó krakéler, vagy valami különöz, hogy egész nap vad almát egyék és aludt tejet igyék rá.

Örüljünk tehát, hogy ugy van, a mint van, mert így igazán fenséges drágakővé lett ez a sziget. Becsüljük meg.

Visegrád és Görgői.

A világosi tragédiának ma van a gyászos évfordulója. Ma 51 éve annak, hogy *Görgői Arthur* 30 ezer emberével lerakatta a fegyvert a magyar szabadságharc elnyomására beözönlött orosz hadsereg előtt. Görgőinek ezt a tettét majd a történelem fogja hiven megbírálni. Ma még két álláspont van. Egyik azt mondja, hogy *Görgői* áruló volt. És ez a felfogás azt is állítja, hogy az árulás nem csupán a világosi fegyverletételből állott. Ez már csak befejezése volt az árulásnak.

Görgői első föllépésétől kezdve, de főként a debreczeni függetlenségi nyilatkozattól fogva a magyar ügy elbukására törekedett. A másik felfogás azt firtatja, hogy *Görgőinek* nem lehetett másként tennie, neki le kellett raknia a dicsőséges fegyvereket. Nem akarjuk ezuttal vizsgálni, hogy melyik felfogásnak van igaza. Csupán egy érdekes esetről kívánunk megemlékezni.

Néhány évvel ezelőtt *Visegrádon* a következő dolog történt: Egy derült nyári vasárnap délután az ott nyaraló közönség egy része, az erdő felé sétálva, egyik keresztut utmutatóján nagy fehér papírost látott, a melyen a következő vers állt:

Visegrád és Görgői.

Visegrád és Görgői
E vidék két romja.
Azt az idő vas keze,
És Világos nyomja.

Hogy a fény-ös *Visegrád*
Fényesebbé váljék,
Oda ált a tövébe
Görgői, — az árnyék!

A hivatott költőre valló kis verset valamennyi arra sétáló ember végigolvasta.

E közben *Görgői* is arra ment, mint rendesen, szolgájától kísérve. *Görgői* kíváncsi lévén, szintén oda ment az utmutatóhoz és elolvasta a verset. Hogy ez milyen hatással volt rá, ki-tűnt abból, hogy szolgájával nyomban letépette a kemény itéletet.

A nyaraló közönség a vers szerzőségét *Ábrányi* Emilben és ifj. *Ábrányi* Kornéliában leerte, a kik abban az időben szintén *Visegrádon* nyaraltak.

Görgőinek azután is okoztak kellemetlenséget ily apró túszurásokkal. Ugy hogy egy ízben *Görgői* egy ismerőse előtt így fakadt ki:

— Nemcsak *Budapest*-en való tartózkodásom idején, hanem még itt, *Visegrádon* se hagynak békét az emberek.

— **Margit királyné imája — képtárgy.** Margit királynénak az imáját — a mely tudvaleg az egész világot bejárta — egy olasz művész fel akarja dolgozni képből. És nem is kis művész, a ki esetleg az aktuálitás révén hírnévre akar szert tenni. *Salvatore Morelli*t mindenütt ismerik, a hol művészetéről beszélnek. A művész nemrégiben kelt fel az ágyból, a hová súlyos betegség kötötte. Most, hogy állapota javulóban van, az *Umberto* király emlékének szentelt imát nagyméretű képből fogja megfesteni. A nápolyi iparművészeti muzeum már ajánlkozott is arra, hogy a képet majolikára reprodukáltatja, s a *San-Francesco da Paolo*-templom oltárára helyezi. *Olaszországban* nagy elismeréssel fogadták a híres művész vállalkozását.

— **Lónyay Elemér gróf és neje** *Stefánia* jelenleg *Wight* szigetén *Sandownban* időznek. *Viktoria* királynő ottani kastélyát rendelkezésére bocsátotta a grófi párnak. *Lónyay* gróf és felesége szeptember hó közepéig maradnak ott és aztán innét *Kalksburgba* térnek vissza, hol hosszabb ideig fognak tartózkodni.

— **Magyar iparosok Párisban.**

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter támogatásával közel háromszáz magyar iparos és kereskedő érkezett tegnap különvonaton *Párisba*. A pályaudvaron *Miklós* Ödön kormánybiztos-helyettes a kormánybiztossággal és a *Párisban* lévő alkalmazottakkal együtt fogadta az érkezőket s szakszerű vezetőkre bízva, tízcsoportba osztotta őket, hogy részletes program alapján hétnapi tartózkodásuk alatt megláthassák a szakmájukba vágó kiválóbb alkotásokat.

— **Romániai zsidók Péczelen.**

A romániai zsidók fölhasználták a magyar hatóságoknak velük szemben tanúsított türelmet arra, hogy hosszú itt tartózkodásuk alatt többben átszökjenek a rendőri kordonon s a *Schlesinger* Sándor Pál által gyűjtött pénzen itt települhessenek meg, anyagi és erkölcsi kárára a magyarságnak. Péczelről írják, hogy oda pénteken késő este három romániai zsidó érkezett. Az egyiket előre küldték kémnek. Ez néhány fiatal embert szólított meg, azt kérdezték: hol lakik a sakter? A viszontkérésre, hogy miért keresi a sakter, azt felelte, hogy az neki rokona. De hogy a saktert hogyan hívják, azt már nem tudta. Végre is kisült, hogy ő romániai üldözött. Ekkor az egyik fiatalember azt mondta neki, hogy a községen kívül tágasabb s ha rögön ki nem megy, elfogatja. A kém erre úgy megijedt, hogy nyomban elietett. Ekkor jött a másik kettő, kik hasonlóképpen jártak. *Hogy Péczelről* hová mentek és hogy sikerült-e nekik valahol megtelepedni még nem tudhatni, mindenesetre kár volt őket ilyen könnyen szelnek eresztetni.

— **Hőség New-Yorkban.** *New Yorkból* táviratozzák: A *Mississippi* folyó környékén rendkívüli hőség uralodik. *Chicagóban* oly nagy hőség volt, hogy az elmúlt héten a borzasztó hőség következtében 2000 ló mult ki

Szenvedések. Az „Admiral Charner“ kikötött *Brestben*. Partra szállhattak végre azok a szegény tengérszázadosok, meg matrózok, a kiket a francia kormány elküldött messze keletre, *Djibutiba*, hogy szerezzenek a háromszínű lobogónak hirt és dicsőséget. Az „Admiral Charner“ azonban visszahozta őket, beteg, elcsigázva, meggyötört és — megtizedelve. Rettenetes, a mint elmondják, mennyit kellett szenvedniök. Nem bírták el a mérhetetlen hőséget. Már *Port-Saidban* kiderült közülök a főorvosuk. Beteg lett, nem bírta tovább. Helyébe egy olyan orvos lépett, a ki csak véletlenül került a hajóra, mint utas. Hogy a fűtőknek megengyhítsék emberfölötti munkájukat, *Port-Saidban* még hajóra vetek hetvenöt embert, arabust, meg európaiat vegyest. Mikor átutaztak a *Szezi-csatornában*, a gőzös első gépész napszúrászt kapott, meghalt. Aztán a tetemét elnyelte a hullám... A következő napon egy arabs fűtő, néhány nappal utóbb megint egy másik szenvedett ki. Senki sem akart helyükbe lépni. A fegyelem a hajón teljesen fölbomlott. A kapitány az engedetleneket — tehát minden embert — vasra veretett. Kenyéren, meg vizen éltek, majd éhen haltak. Mit lehetett mást tenni, — az utasok voltak kénytelenek beállni fűtőknek. Ekkor volt csak bő aratása a halálnak. A szegények úgy hulltak, — csak elestek, mozdulni többet nem bírtak... *Djibutiba* érkezve, valamennyien el voltak csigázva, hogy alig éltek már. Három napig pihentek, ám ez nem ért semmit. Olyan nyomorultak voltak, annyira szánandók, hogy vissza kellett őket küldeni hazájukba. Itt aztán végre megpihentek a végnélküli szenvedéseiktől. Az „Admiral Charner“ azonban nem megy többet messze utra. A szakértők kijelentik, hogy nem állná ki még egyszer a trópusi éghajlatot. Még a hajó sem...

Oralopások. Tegnap nem kevesebb, mint öt embernek lopták el a zseboráját. A zsebtolvajok általában erre pályáznak első sorban, és a legtöbb esetben oly jól sikerül a lopás, hogy a tolvajt nem lehet megcsipni. *Kéger* Ferenc hivatalosától tegnap este háromnegyed 8 órakor a Csömöri-úton ismeretlen tettes ezüst zseboráját ellopták. Kára 50 korona. — *Ekker* Lajos cipészegédttől ma délután 6 órakor a Városligetben a mutatványos ténen kettős fedelű 22 korona értékű zseboráját lopták el. — *Neuhaus* Samu részöntősegedttől ugyancsak azon a helyen ezüst zseboráját *Kun* Sándor cserepes tanonc ellopja, de a gyanu ráesvén, nyomban el is dobta. — *Rella* Ernő sütőmestertől pedig 160 korona értékű arany óráját Hadnagy-utca 16. sz. a lakásáról vitték el. A nyomozást megindították. — *Friedmann* János lakatossegédnek 16 korona értékű ezüst zseborája a Hermina-úti zöld vadászhoz címzett vendéglőben tűnt el. Az órárt az ott mulató *Rosenthal* Károly rovott multu aranyműves segédnél hamarosan megtalálták, kit is nyomban letartóztattak.

Mulatság Matyásföldön. Sikertől hangversenyyel egybekötött táncmulatságot rendezett szombat este a *Klotild-társaság*. A hangversenyen közreműködtek: *Radnai* Zsuzsi k. a., a kassai színház tagja, ki csengő hangon énekelt a „Görög rabszolgából“. *Somogyi* Dezső fiatal zongoraművész és *Steinert* Florka k. a. közreműködtek. Az elsőnyest 50 pár tánczolta.

Sikkasztó pénztáros. Habich Norbert 44 éves pénztáros 20.000 korona elsikkasztása után Prágából megszökött. Az illető magas, hosszás arcú, rövid szürke haju, mélyen fekvő szemű és hegyes piszeorru. A nyomra vezetőnek a prágai rendőrség 200 korona jutalmat biztosít.

Egy község ünnepe. Tura nagyközség, mint nekünk jelentik, a napokban ünnepelte köztisztelőben álló jegyzője: *Pászka* István huszonöt éves jegyzői jubileumát. Ünneplés szent-misével vette kezdetét a valóban

impozáns ünnepély, mely után Tura nagyközség dízközyűlése következett. Ezen jegyzőkönyvben örökítették meg a község kiváló vezetőjének negyedszázados jubileumát. A vidék intelligenciája teljes számban volt képviselve s ezzel is kifejezést adta jegyzőjük iránti szeretetüknek és ragaszkodásuknak.

Kitüntetett munkások. *Ihász* Lajos ág. ev. egyházkerületi felügyelő hathalmi mintagazdaságában tegnap szép ünnep volt. A földesur két hűséges cselédjét: *Fekete* Ignác számadó juhászt, a ki 56 és *Tóth* Károly kocsist, a ki 31 éve áll *Ihász* szolgálatában, *Darányi* miniszter elismerő-oklevéllel tüntette ki s az okleveleket *Fonyvessy* Ferenc Veszprém vármegye főispánja adta át a két érdemes cselédnek beszéd kíséretében, melyben a földmives munka megbecsülésének szükségét s a kormányának, főleg *Darányi* miniszternek a földmivelés és a földmivelők iránti meleg jóindulatát lelkesen aposztrofálta. A főispán után *Bognár* Endre lovászpatonai ág. ev. lelkész szólt a néphez.

A kecskeméti ev. ref. jogakadémia. dr. *Koncz* Pál igazgató, egy évi szabadság-idejének lejártával, augusztus 1-én ismét átvette dr. *Szigethy* Lehel helyettes igazgatótól a tanintézet ügyeinek vezetését. Felkéri ennéfoga mindazokat, a kik a kecskeméti jogakadémiát illetőleg bármi tekintetben felvilágosítást óhajtanak nyerni, hogy ez iránt hozzáfordulni sziveskedjenek. A jogakadémián a beiratások szeptember hó 1—8-ig tartanak; szeptember 8—15-ig folyamodás utján a tanári kar, október 15-ig nyomós okból a jogakadémia igazgatótanácsa adhat az utólagos felvételre engedélyt. Beiratási díj 20 korona, a melyből 12 korona az orsz. tanári nyugdíj-alap, 8 korona a jogakadémiai könyvtár-alap javára esik. Félévi tandíj 30 korona. Az alapvizsgálatok szeptember 1—15-ig tartanak. Alapvizsgálati díj 24 korona. A tanintézettel kapcsolatos tápintzetben a joghallgatók havonként 14 koronáért kaphatnak ellátást.

Müncheni sakkturna. A müncheni sakkturna első díjért 12—12 egységgel *Maróczy*, *Pillsburg* és *Schlechter* pályázik. Ebből az alkalomból a bécsi „Freuden-Blatt“ hosszabb cikket közöl a tornáról, a melyben *Maróczy* Gézáról a következőket írja: *Maróczy* Géza 1870-ben Szegeden született. A sakkjátékkal Zürichben ismerkedett meg, mint az ottani magyar egyesület könyvtárosa. Első szereplése Hastingsban volt, hol a főtornán az első díjat elnyerte. A következő évben a nürnbergi mestertornán szerepelt, a melyből másodikként került ki. 1899-ben Londonban *Janovskival* és *Pillsbury*-vel osztozkodott a második, harmadik és negyedik díjban. A most lefolyt párisi tornán pedig *Marshallal* osztozkodott a harmadik és negyedik díjon. *Maróczy* kétségkívül a világ egyik legerősebb játékosa, a ki szilárd játékával, valamint gyors áttekintésével mindenkor veszélyes ellenfele lesz a legjobb játékosoknak is.

Méreg a levélben. A párisi kínai követség titkára, *Oszervinszki* Julia orosz nő ellen feljelentést tett, mert egy levélben megmérgezett virágokat küldött neki. Olyan rosszul lett a méregtől, hogy csak gyorsan alkalmazott ellenszereknek köszönhetően súlyosabb megbetegedéstől való menekülését,

Molnár János prelátus lemondása. Megirtuk már, hogy *Molnár* János pápai prelátus, orsz. képviselő, lemondott komáromi plebániájáról. Lemondását írásban terjesztette főpász-

tora, a hercegprimás elé. Mint most értesülünk, *Vaszary* Kolos bibornok hercegprimás felett *Molnár* prelátusnak lemondó iratára. Ő eminenciája tudomásul vette a lemondást és erről most értesítette *Molnár* prelátust.

Késelés leány miatt. *Németh* István loápoló *Kocsis* Zsófia cseléddel tegnap este 8 óra tájban a Hajtsár-ut mellett levő erdő szélén ment hazafelé, midőn egyszerre a sűrűből egy ismeretlen ember utjokat állta és a leányt magával akarta ragadni. *Németh* István a nő pártjára állt, mire az ismeretlen férfi kést rántott elő és *Németh* Istvánt hasba szurta, a kit ezután a mentők veszélyes sérüléssel a Rókus-kórházban szállítottak. A megugrott tettest nyomozzák.

Vidékről való segédkantör. ki ágyban fekvő betegsége következtében hangképességét elvesztette, állomásáról elmozdított s most kenyér nélkül lévén, a legnagyobb nyomorral és nélkülözéssel küzd, alázattal kéri a nemes jószívű urakat és hölgyeket, ugyszintén az egyesületek elnökségeit, méltóztatnának részére némi segélyösszeget gyűjteni s azt Nefelejts utca 53. sz. II. em. 27. ajtó alá elküldeni.

SPORT.

Budapesti lóversenyek.

— I. nap. —

Tegnap kezdődött a 10 napos nyári meeting. Nagy közönség lepte el ez alkalomra a városligeti versenypályát. Különösen az olcsóbb helyeken, az egyforintos és 30 krajczároson volt zsúfolásig a közönség. Az 5 forintos helyen arisztokráciánk színe-java jelent meg, a mely a lóversenyek miatt megszakította nyári furdőzését. Favoritok és outsiders felváltva győztek.

A mai nap legérdekesebb versenyére, az *Igazgatósi-díjra*, 13 lovat nyergeltek fel. A bokmakernél, valamint a totaizatórnél *Festéich* Tasziló gróf lovát, *Diadalt* favorizálták, a versenyt azonban igen szép stílusban *Alfréd* nyerte meg, mely a próbafutásnál előnyösen tünt fel tértölő galoppjával. *Alfréd* mai futásával 8000 koronát és egy 3000 korona értékű művészi kivitelű serleget szerzett gazdájának, *Üchtritz* Zsigmond bárónak, ki ezenkívül ma még egy versenyt, a 2000 koronás *Kétévesek eladóversenyét* *Melbával* nyerte meg.

Meglepetést keltett az *Eladóversenyben* az általunk tippelt *Balek* győztese, a melynek hívei 10 koronára 103-at vágta zsebre a totalizatórnél.

A részletes eredmények:

I. *Dunai-díj*. Díj 3000 korona. Távozság 2400 méter. Első *Szemere* M. *Facios* a (lov. *Cleminson*). Második *Waterlő* (lov. *Gilchrist*). Harmadik *Hozomány* (lov. *Prudames*). Futottak még: *Titok*, *Fonyód*, *Alberich* II. Tot.: 10 : 33. Helyre: 50 : 80 és 68.

II. *Handicap*. Díj 3000 korona. Távozság 1600 méter. Első *Lov. Lederer* S. *Ucalgon*-ja (lov. *Bulford* S.) Második *Felleg* (lov. *Segrott*) Harmadik *Omuz* (lov. *Southey*). Futott még: *Félénk*. Tot.: 10 : 25. Helyre: 50 : 70 és 72.

III. *Igazgatósi-díj*. Tiszteletdíj 3000 korona értékben és 8000 korona a győztesnek, 1500 korona a másodiknak. Távozság 1400 méter. Első báró *Üchtritz* Zs. *Alfréd*-je (lov. *Poole*). Második holtversenyben *Charmer* (lov. *Segrott*) és *Orchef* (lov. *Slack*). Futottak még: *Adama*, *Retford*, *Diadal*, *Fille*, *Anuska*, *Count Nicki*, *Semper idem*, *Sarkantyú*, *Maltser* és *Melfitano*. Tot.: 10 : 69. Helyre: 50 : 120, 252 (*Charmer*) és 208 (*Orchef*).

IV. *Nyeretlen kétévesek versenyé*. Díj 3000 korona. Távozság 1000 méter. Első gr. *Hunyady* I. *Dianella*-ja (lov. *Barker*). Második *Simoun* (lov. *Cleminson*). Harmadik *Avisa* (lov. *Southey*). Tot.: 10 : 130. Helyre: 50 : 168, 76 és 176.

V. *Eladóverseny*. Díj 2000 korona. Távozság 1000 méter. Első *Zangen* I. *Balek*-ja (lov. *Zangen*). Második *Domi* (lov. *Laznik*). Harmadik *Pattogó* (lov. *Rosack*). Futott még: *Antigone*, *Perle rose*, *Isolde*, *Cleopatra* és *Peninsular*. Tot.: 10 : 103. Helyre: 50 : 114, 112 és 68.

VI. *Kétévesek eladóversenyé*. Díj 2000 korona. Távozság 1000 méter. Első br. *Üchtritz* Zs. *Melbá*-ja (lov. *Wilton*). Második *Hangya* (lov. *Cleminson*). Harmadik *Melitene* (lov. *Southey*) Futottak még *Strohfeuer*, *Dallos*, *Gunár*, *Baedeker*, *Aranyeső* és *Gunár* II. Tot.: 10 : 23. Helyre: 50 : 72, 106 és 182.

— *Melbát* a megtartott árverésen mr. *Newmarket* vette meg 4500 koronáért. VII. *Welter handicap*. Díj 3000 korona. Távozság 1100 méter. Első *Egyedi* L. *Rózsá*-ja (lov. *Wilton*). Második *Ilis* (lov. *Jim Morgan*). Harmadik *Cabbage rose* (lov. *Cleminson*). Futottak még: *Dogma*, *Remek*, *Hardly*, *Allandó*, *Gyöngyvér*, *Winifred* és *Orkán*. Tot.: 10 : 32. Helyre: 50 : 86, 136 és 170.

Nemzetközi uszóversenyek Párisban. Szombaton tartották meg Párisban az 1000 méteres és 200 méteres uszás világbajnokság előszamait. E versenyekben a magyar uszókat dicsőségesen képviselte *Halmai* Zoltán, a Magyar Uszó-Egyesület tagja, ki mindkét előszamban győztes lett. Az 1000 méteres versenyben maga mögött hagyta a legjobb bécsi uszót, *Wahlet*. *Wahle* volt a legveszélyesebb ellenfele *Halmainak*, kit miután megvert, méltán engedi reménylenünk, hogy ő fogja a döntő uszást is megnyerni, a melylyel a világbajnoki címet fogja megszerezni. Újabb nagy dicsősége lesz ez a magyar sportnak, a melyet méltán sorozhatunk majd *Bauer* Rezső diszkosz világbajnoksága mellé.

KÖZGAZDASÁG.

= Magyar munkaerők képzése.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter a végből, hogy a szükséges belföldi munkaerők kiképzését biztosítsa a hazai textilipar számára, érintkezésbe lépett a magyar textilgyárosok egyesületével. A tárgyalások kedvező eredményre vezettek. A textilgyárosok ugyanis hajlandóknak nyilatkoztak arra, hogy a késmárki szövetségi végzett növendékeinek gyakorlati kiképzetéséről gyáraikban gondoskodjanak, míg a miniszter kifejezte készségét arra, hogy a szakiskolát végzett növendékeket vagy a fiatal gépészmérnököket a textilgyárakban való alkalmazás esetén egy évig megfelelő ösztöndíjban részesítse, ha az illető czégek a növendékek további alkalmazását és ellátását beválásuk esetén biztosítják. Minthogy már több gyáros ajánkozott a késmárki állami szövetségi szakiskola végzett növendékek alkalmazására, a kereskedelmi miniszter utasította az iskola igazgatóját, hogy az elhelyezendő növendékekre, a nekik adományozandó ösztöndíjakra és az elhelyezés egyéb módozataira vonatkozólag tegyen jelentést és minden évben körlevél útján közölje az érdekelt gyárosokkal azon végzett növendékek nevét, a kik az iskolát elhagyják.

— Megrendelések gyűjtése és az osztrákok. Az ipartörvény 50. §-ának módosításáról szóló törvényjavaslat az osztrák gyárosok körében is nagy mozgolódást okozott. Ugyanis egyes gyárosok, a kik utazó ügynökeik útján ugyancsak busás jövedelmet huztak eddig a magyar közönségtől, magyarországi megrendelőkhez körleveleket intéztek, a melyekben, utalással eddigi üzleti összeköttetésükre és a kérdéses törvényjavaslat rendelkezéseire, felszólítják az illetőket, hogy írják alá s küldjék be hozzájuk a körlevelekhez mellékelt kitöltetlen megrendelőlapokat. Az illető osztrák gyárosok aztán esetről-esetre maguk töltették ki az aláírással már eleve ellátott megrendelőlapokat s ily módon büntetlenül üzhették ügynökeik továbbra is a megrendelések tiltott gyűjtését. Értesülésünk szerint a kereskedelmi miniszter a törvény végrehajtási utasításában szándékozik az ilyen visszaélések ellen védelemről gondoskodni.

Időjárás.

Az ország területén szórványos esők és zivatarok voltak, de jelentékenyebb csapadék csak a keleti megyékben volt. Zivatart jelentett: Drenkova, Akna-Szlatina és Ungvár.

Az idő egyébként változatos és hűvös volt.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok vissza nem adatnak. Névtelen levelekre nem válaszol a szerkesztőség.

K. V. Budapest. Az „Emke” nem tart Budapesten külön képviselőtet.

T. M. Nagybánya. Forduljon egyenesen a „Kisbirtokosok Országos Földhitelezésé”-hez Budapesten. Más táacsot nem adhatunk.

Z. B. Sziv-utca. Hova gondol? Mit csináljon a szerkesztő 37 szerelmes verssel, a melyek mind „Reginához” szólnak. Küldje el Reginának, a mi szívünk nem indul meg rajtuk.

W. E. Simonfalu (Homoród). A „Reggeli Ujság” megszűnt s helyébe a „Magyarság” indult meg.

E. J. Nyir-Vasvár. Köszönjük a híreket s kérjük folytatni, a földolog azonban a legnagyobb gyorsaság.

Zs. L. Veszprém. Nem segíthetünk, figyelmeztetjük azonban, hogy dr. Maclew angol orvos mesterséges alvást ajánl gyógyszerül az idegesség ellen s az álmot brom-só rendelése révén idézi elő. Ezt csak megjegyzésképpen teszszük. Mindenesetre vizsgáltsa meg magát egy orvos által.

K. Gizella. Izabella-utca. Verseiből küldött egyet, hogy: „b. véleményeket” fejezzük ki. Nem fejezünk ki semmit, mert a kinek az első versszakban majd megrepedt a szive, annak nincs kedve tréfálni a másik két versszakban.

G. Dr. V. kerület. De igen. A házber teljes lefizetéseig joga van a háztulajdonosnak az előírt határidőn (tehát most augusztus 14-én) túl is fölmondani.

P. . . y Lajos urnak. Figyelmeztetni óhajtjuk az „Allegoria” című költeményre, melyet ön a saját neve aláírásával jelentetett meg, mintha maga fordította volna francia eredetiből. Pedig ezt a *Hugo Viktor*-féle költeményt ön szóról-szóra, a hozzávaló jegyzettel együtt, egyszerűen lemásolta *Rács Mihály*-nak „Hárfa-Hangok” című, Nagyváradon 1874-ben megjelent verskötetéből, a melyben, mint utólag rájöttünk, a jelzett költemény a 71. oldalon olvasható. Jó lesz tehát nálunk kifejtett működésével többé elő nem hozakodni, mert a plagizátorokkal és irodalmi szarkákkal röviden kell elbánni s ha ön itt töltött idejére vonatkozólag bennünket békében nem hagyja, igen röviden fogunk önnel is eljárni.

Budapesti előfizető 10. — **Sch. F.** né Bakony-Szt.-László, — **J. L. B.** Ujtalu, sorsjegyeik nem nyertek.

Sz. Hégen. Ad 1) már nem kapható. Ad 2) polgári állami fiu és leányiskola minden nagy városban, összesen 142 van. Az 5. és 6. osztályról a vizsga négy osztályu polgári iskolánál is letehető.

REGÉNYCSARNOK.

A szédelgők.

— Egy csodálatos történet. —

Irtá: **Vacano E. M.** (39)

(Vége.)

Abban a pillanatban lebecsajtoták a függőnyt és így a közönséget megfosztották e borzalmas látványtól.

Az első pillanatban tehát Bosco és a kínai fiu volt Consolacion oldalánál.

A kulisszák minden oldaláról ide tolongtak a mulató összes művészei és egyéb alkalmazottai.

A kétségbeeséstől felizgatva, vad kiáltással ölelé körül Consolaciont Althoff gróf.

— Meghalt — ordítá. — Consolacion, feleségem. mindenem... — Miután azt hitte, hogy meg kell örülnie, úgy érezte, mintha egyik karját mozgatná. Egyszerre csak felemelkedett s — nevetett.

Tényleg nevetett!

— Hisz nem haltam meg! — mondá nevetve. — Nyugodjál meg Sándor, nincs semmi bajom... Is tenem, mily halvány vagy. Bocssás meg, nem volt már időm, hogy értesitselek.

— Igen, nem volt már idő! — ismétlé a kis kínai. Tudjon meg mindent. Hát nem ismer már mr. Bosco?...

Ezalatt mr. Pepperding, a művészek, torzszülöttek, stabszták, tánczosok is oda rohantak és bámulva kiáltották:

— Mi ez?... Hát nem halt meg?... Mit jelentsen ez?...

— Nem, uraim, nem haltam meg s bocssásnak meg, hogy élek... Meg fognak tudni mindent. És ezzel szép karját Boscoéba füzte s mosolyogva így szólt a jelenlévőkhez:

— De most hagyjanak öltözőmbe menni, mert fázom...

— De a vér! — mondá hevesen a színházi orvos, Consolacion karjára mutatva.

— Helyet, helyet! — kiáltá a kis kínai s helyet csinált hogy Consolacion Boscoval az öltözőbe mehessen.

Kívül azonban még mindig lár-mázott a publikum. A sok kiáltás közt a leggyakrabban ezeket lehetett hallani: „A gyilkos!... Megfogyták a gyilkost?... Nem, hanem a tett után lóra ült s elvágatott... Tehát nem véletlenül, hanem szándékosan történt... Rohanjatok utána!... Ah, hol lehet már az!... Felhasználta az alkalmas pillanatot... Tüzzünk ki díjat elfogatására...”

Ez alatt ismét felhuzták a függőnyt s mr. Repperting fekete frakkban s fehér nyakkendőben a lámpák elé lépett.

— Csend! Beszélni akar! — kiáltá ezer torok. — Meghalt? Megfogyták a gyilkost? Csend! Engedjék beszélni!

Végre mindenki lecsendesült s az egész publikum feszült figyelemmel Pepperdingre ügyelt, a ki nyugodt, kedélyes hangon mondá:

— Van szerencsém a nagyérdemű publikumnak jelenteni, hogy — az egész csak vakláma volt. Consolacion nem sebesült meg, csak a szédüléstől elalélt. Nem érzi egészen jól magát, miért is fellépése elmarad. Az előadás folytatása azonnal megkezdődik.

Az öltözőben ez alatt Consolacion, Althoff gróf s a kínai fiu majd nevettek, majd sirtak.

— Hogyan történt, miért történt? — kérdé hevesen Althoff gróf.

— Magam is alig tudom, — mondá Consolacion. — A kicsike majd elbeszéli.

— Na persze, — mondá. — Ön már nem ismer engem mr. Bosco, de én önt mindjárt megismertem. Én vagyok a kis Li-Li, a kinek ön az életét mentette meg. Oh, én nem felejtettem el önt. És midőn tegnap Consolacionhoz jött, mindjárt tudtam, hogy szereti őt. De, úgy látszik, megtudta az ön látogatását. Észre vettem rajta, hogy ma borzasztóan haragos. És ma, mikor a puskák közt babráltam, észre vettem, hogy az egyik élesre volt töltve. Bizonyára valami rut dolgot akar elkövetni — gondolám magamban — és Senorához futottam, megmondtam Howes galád szándékát, egyszerűen figyelmeztettem, hogy az utolsó előtti lövésnél szinlelje, mintha Howes agyonlőtte volna. Biztosan tudtam, hogy Howes azonnal lóra ül és elmenekül. Így is történt. Ő tudni illik azt hitte, hogy megölte Consolaciont.

Ő soha sem fog a távoli országokból visszatérni, — mondá Althoff gróf, — visszanyert feleségét szívéhez szoritva — és te ismét az enyém vagy — örökre!

A kis kínai végtelenül örült s több bukfeneczet hányt a szerelmes pár körül.

XIV. FEJEZET.

Mr. Turtle fiazkója és mr. Bosco jutalomjátéka.

Másnap reggel meglátogatta Bosco mr. Turtlet s e szavakkal üdvözlé:

— Ah, ön az mr. Turtle? Mindjárt jövök.

Bosco nemsokára visszaérkezett és így szólt hozzá mr. Turtle:

— Tehát ma kezdjük meg előadásainkat! Az ön tanácsa tényleg igen okos volt. Jó, hogy nem kezdtük meg tegnap előadásainkat. A tegnapi incidens egyelőre reklámot csinált ugyan Pepperdingnek, de az asszonyok nem mernek többé elmenni Pepperding muzeumába s mind hozzám fognak rohanni.

— Mondok önnek valamit — mondá Bosco.

— Nos, mi az? — kérdé Turtle.

— Hogy ön egy nagy számár — válaszolá Bosco, nyugodtan.

— Mi—mi—micsoda — hebegte Turtle. Dühösen neki akart rohanni, de meggondolta, mert hisz nagy szüksége volt ma Boscora, nyájasan folytatá tehát: — Legyünk mindig vigan, Bosco.

— Mondja csak, miért nevez maga engem Bosconak?

— Hisz, ön az unokája mr. Bosconak — válaszolá idegesen Turtle.

— Ön nagyon jól tudja, hogy ez csak szédelgés! Vén betörő!

— Én azt hiszem, hogy önt Bosconak hívják.

— Bosco csak olyan nevem, melyet a rumkereskedésben kaptam, mert jól érttem a kóklerséghez.

Mr. Turtle elhalványult s ráugrott Boscora, hogy kezét a szájára tegye.

— Hallgasson szerencsétlen. Ha

ezt valaki meghallaná, tönkre tehetné az egész programmot!

— Ez nekem nagyon is mindegy, vén kínai! Nevem Althoff Sándor gróf és mátl fogva az is maradok. Mert feleségemmel, Senora Consolacionnal, hazamba akarok visszatérni.

— Feleségével? — kiáltá mr. Turtle sziszegve. És remegő kézzel és gunyos vigyorgással keresgélte tárczájában egy okmányt, melyet Althoff felé rohanva, szemé elé tartott. — Ön akar nősülni? — mondá gunyosan — csak próbálja meg! Itt a szerződés, a melyben ön kötelezi magát százezer dollár bírság terhe mellett, hogy soha sem nősül. Tegye meg, de ide a százezer dollárral. Itt van, hogy nem szabad nősülnie.

— Eszemágában sincs, maga viziló! — válaszolt Althoff gróf nyugodtan — miután Senora Consolacionnal már évek előtt megesküdtem! És minthogy nős létemre ezt a szerződést könnyen aláírhatam, akár szivarra gyujthat vele.

Mr. Turtle annyira támolgott, hogy a földre ült.

Igy bámészkodott egy ideig a grófra, majd könyörögni kezdett:

— Gróf ur, ön... ön...

— Mi vagyok? — rivalt rá Althoff gróf.

— Egy... egy tréfás ur... nagyon negédes ur... de talán lehet önnel beszélni... kétszeres fizetést ajánlok önnek és nevének, a kit ezennel szerződöttek, s önnek szüksége van a pénzre...

— Ki mondja azt, majom? A grófnő és én elvesztettük a kedvünket ahhoz, hogy nyilvánosan fellépjünk. Feleségem Senor Howesnél vagyont gyűjtött. Mi tehát — ha nem megyünk Ausztriába — megveszszük az „Empress” szállókat, összes üzletfeleivel. És milliókat fogunk szerezni, mert table d'hote-ot fogunk berendezni, melyen Sarah Bernhardt is részt fog venni. És minden vendég beszélhet majd vele. De csak azokat fogjuk a table d'hotehoz engedni, a kik első nap óta elő voltak fizetve. Holnap ezt valamelyik hirlapban hirdetem, s holnapután legalább hatszáz állandó előfizető étkezöm lesz. Sarah jövelelég ez milliókat jövedelmez! Ez spekuláció, ugy-e, boszorkánymester?! És kárpótlásul ön szabadjegyet kap ehhez az asztaihoz, de csak bőjti napokon.

— Vigye önt el az ördög — pöfögött mr. Turtle és kirohant az ajtón.

SZÍNHÁZAK.

(Vasárnap, augusztus 12-én.)

Föv. nyári színház.

Constantin Abbé.

Kezdeté fél 8 órakor.

Városligeti Szinkör.

Búr háboru.

Látványos élőkép dalokkal, táncokkal és csataképekkel. Irták Feld Aurél és Zsoldos László. Zenéjét szerzette Donáth E. Kezdeté fél 8 órakor.

Uránia Színház.

Kisfaludy-Színház.

Uj Szulamit

vagy

Absolut Jakab, Jeruzsálem fia.

Kezdeté fél 8 órakor.

Előleges értesítés!

Tisztelettel értesítjük egy a székesfőváros, mint a vidék t. magyarhonos gyárosait — gyár- és ipartelepek vezetéséig — az önálló kis- és nagyiparos urakat és kereskedő-czégeket, miszerint ipartermékeik, gyártmányaik és áruik minél ismeretesebbé, keresettebbé és népszerűbbé tételére f. év augusztus hó 15-étől kezdve rendkívül olcsó, tehát előnyös díjszabással, egy félévi és egész évi időtartamra **„Kereskedelmi és Iparkalauz”** címen a legmagyarabb s aránylag a legolcsóbb lapban, a **„Magyarság”** közgazdasági rovatában szakszerű leírás mellett terjedelmes hirdetést nyitunk meg. Ugyanezen díjszabásért készsággal közvetítünk hozzájuk, a magyar fogyasztóközönség köréből, minden megrendelést és versenyajánlatot.

Jelszavunk és üzleti törekvésünk: a magyar ipartermékek minél nagyobb arányú kínálatát és keresletét fokozni és ezáltal hazafias missziót is teljesíteni!

A hirdetések felvételét kiadóhivatalunk és annak megbízottja eszközli. Bővebb felvilágosítással szívesen szolgálunk. Tisztelettel

a **„MAGYARSÁG”** kiadóhivatala.

Budapest IV., Vármegye-utczai — 13.

Magyar királyi államvasutak.

15066./III./900. szám.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak Herkulesfürdői pályaudvari vendéglő-bérlétre ezennel zárt ajánlati pályázat nyitattik.

A bérllet 1900. október hó 1-ével veszi kezdetét és tart ezen időponttól számított

három éven át, vagyis 1903. évi szept. hó 30-ig. A pályavendéglőben bérlőnek következő helyiségek fognak rendelkezésére bocsáttatni.

Lakása a felvételi épületben, az alapépületben 1 szoba, egy konyha, egy kamra, továbbá egy pincze, egy különálló jégverem, a hozzátartozó faszín és istálló, Bérlőnek megengedtetik, hogy az I. és II. oszt. váró- és étteremben ételeket és italokat elárúsíthasson, megjegyztetik azonban, hogy ezen, az utazó-közönség czéljaira szolgáló I. és II. oszt. váró- és étterem bérlébe adva nem lesz.

Az egykoronás bérléssel és „Ajánlat a m. k. államvasutak felett kiirt Herkulesfürdő állomása pályaudvarán levő vendéglő üzletére” felirattal ellátott, lepecsételt borítékba zárt, nem különben kellő okmányokkal felszerelt ajánlatok 1900. évi augusztus hó 29-én déli 12 óráig az alulírt üzletvezetőség általános igazgatási osztálya főnökénél (üzletvezetési palota I. em. 21. ajtó.) vagy személyesen, vagy kir. posta útján benyújtandók.

Bánatpénz fejében a bérlétre 200, azaz kétfélszáz korona készpénzben vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban a szegedi üzletvezetőség gyűjtő-pénztáránaál 1900. augusztus hó 22-én déli 12 óráig személyesen leteleendő, vagy kir. posta útján beküldendő.

Az értékpapírok a bpesti vagy bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett 14 nap al nem régebb, a névértékét meg nem haladó napi árfolyam, csak 9% szerinti értékben számíttatnak.

Készpénzben betett összeg után kamat nem fizetetik. Az ajánlatban a letétel megtörténte megemlíthető ugyan, de a letétről nyert elismervény nem csa olandó.

A vendéglő bérlétre vonatkozó feltételek a nevezett üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályába a hivatalos órák tartama alatt megtekinthetők, miért is az ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy a feltételeket ismerik s azokat magukra nézve egész terjedelmükben kötelezőknek elfogadják.

A fenti feltételektől elérő, vagy a kitűzött határidőn túl beérkezett ajánlatok, továbbá olyan ajánlatok, melyek táviratilag tételnek, s végül olyanok, melyekre nézve az aláírt bánatpénz le nem tételét: figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok közt a választás szabadon, a bérösszegre való tekintet nélkül történik. Szeged, 1900. június hó.

Az üzletvezetőség.

(utányomás nem díjaztatik)

WERBŐCZY KÖNYVNYOMDA
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Budapest, IV., Vármegye-utca 11—13. (saját házában).

Telefon 1007. sz.

Telefon 1007. sz.

Magyar szentkép-iparvállalat.

Képes műmellékletekkel

vagy sima szedéssel ellátandó

díszmunkák,

könyvek és egyéb apró nyomtatvány izléses, jutányos és gyors elkészítésére vállalkozik.

Dusan felszerelt könyvnyomtató osztályához elsőrendű rajzolóval bíró

lithographia

járul, melynek képességéről számtalan falragasz és rajz is tanuskodik.

Lithographiai műintézet.

Könyvkötészet.

Tömítő-műhely.

Legszébb alkalmi ajándék

Kedvezmény

Gyönyörű kivitel!

„MAGYARSÁG” előfizetőinek.

A ki a **„MAGYARSÁG”** kiadóhivatalába egy fényképet küld

5 forintért kap egy életnagyságu

gyönyörű kivitelű **platin-arozképet** pompás kartonon, 50 cm. szélességben és 65 cm. magasságban.

Vidékre, csomagolással és díjmentes szállítással 5 frt 60 kr.

Megrendelésnél az összeg fele kiadóhivatalunkba előre beküldendő, a másik fele utánvétellel (Budapestben az átvételnél) lesz kiegyenlített.

„Magyarság” kiadóhivatala
Budapest, IV., Vármegye-utca 11—13.

Feltűnő olcsóság!

Legalkalmasabb meglepetés!

MAGYAR SZENTKÉP-IPARVÁLLALAT.

A magyar ipar ez ágának hazánkban vallásérkölosi és fontos közgazdasági jelentősége van. Ha a külföldre szivárgó összeg a hazai gyártmányért itt marad: vagyont mentünk meg az országnak; idegen ajku hiveink pedig magyar tárgyú szentképek birtokába jutnak.

Ez eszme által buziáltatva **Roskovics Ignác** festő-művészünknek a budai királyi palota Szent-István terme díszéül festett és több más eredetiei sokszorosítási jogát megszereztük s a sorozat elseje gyanánt, nagy és kis formában

SZENT ERZSÉBET, SZENT MARGIT,
továbbá, **Zichy Mihály** egyik remekműve eredetije után,
SZÜZ MÁRIA és szülői

képeit adjuk, szines és fekete nyomásban.

Ezeket követi ugyancsak Roskovicsnak a **Mária-radnai** templom oltárképeül festett

„ANGYALI ÜDVÖZLET” (Ave Mária),
továbbá ugyanannak
SZENT LÁSZLÓ és SZENT IMRE
képei és
SZENT ISTVÁN csoportképe.

A nagy képek 32 1/2 cm. széles és 50 cm. hosszuk és falli díszül szolgálhatnak, a különböző méretű kisebbek pedig imakönyvbe valók.

Bővebb felvilágosítással és árjegyzékkel készsággal szolgál

A kiadó: **WERBŐCZY KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**
Budapest, IV., Vármegye-utca 11—13. (saját házában).

Kiadóhivatal:

IV., Vármegye-utca 11-13.

KIS HIRDETÉSEK

Kiadóhivatal:

IV., Vármegye-utca 11-13.

A kis hirdetések előre fizetendők. E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 2 fill., vastagabb betűvel 4 fillérbe kerül. A kis hirdetésekbe a címzet és lakást is lehet tenni minden külön díjazás nélkül. Felvilágosítást ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges postabélyeg beküldetik. Vidékről igen kényelmesen beküldhetők a kis hirdetések postautalvánnyal, mert a postautalvány szelvényére a kis hirdetés szövege is könnyen elfér. Az eljárás igen egyszerű, mert mindenki kiszámíthatja a kis hirdetés árát. Kis hirdetések fôlvételnek a kiadóhivatalban, IV., Vármegye-utca 11-13.

Okmánykészítő
vállalat,
„Esketési
Ügyvivő-
ség” min-
denféle okmányt meg-
szeresz. Keresztül viszi és
elvallálja a házassági dis-
penzációkat, névma-
gyarositást, mindenfajta
tisztí és katonai ügye-
ket, utlevél és különböző
engedélyek megszerzésé-
t jogtanácsosa segé-
lyével. Ezenkívül eljár min-
denemű családi díszkrét
ügyekben, úgy örökbefo-
gadási, állampolgársági
ügyekben. Amerikai és
egyéb külföldi megbízá-
sokat lebonyolít stb. Jog-
tanácsos: báró Diószeghy
Dezso dr. Ügyvivő: Mar-
gityay Zoltán. Hivatala:
Budapest, Erzsébet-kör-
út 9. sz., a New-York-pa-
totában. Szegényeknek
ingyen áll rendelkezésére
a vállalat. Telefon.

Kis Hirdetések

felvételnek a

kiadóhivatalban

IV., Vármegye-utca 11-13.

Állást keresők

és

munkaadók,
vevők és eladók,

bérlelők

és

bérbeadókés mindazok, akik a nagy
közönség köréből keresik
az érdekelt feleket,**hirdessenek**

„MAGYARSÁG”

„Kis Hirdetések”

rovatában.

A kishirdetésekbe a zsi-

met és lakást is be lehet
tenni minden külön díja-
zás nélkül.**!!! Minden szó egy-
szeri beiktatása 2 fillér,
vastagabb betűvel 4
fillérbe kerül!!!****Eladó**egy egészen jó karban
levő csinos szövet-diván.
Dob-utca 89. földszint
ajtó 4. 7516**MINDENKI**rendelje meg a század leg-
hasznosabb könyvét: a**Kereskedelmi
Vegyészetet.**A Kereskedelmi Vegyészeti
nélkülözhetetlenmindeu gyáros, fűszer- és
vegyeskereskedő, szatócs,
illatszerész, gyógyszerész,
orvos, föld- és szőlőbirtok-
os, kertész, czukrász,
korcsmáros, vendéglős, pá-
linkamérő, fodrász, aszta-
los és egyáltalában min-
den kereskedő, iparos és
minden intelligens egyén-
nek.Utmutatásai nyomán bár-
ki tekintélyes mellékjövée-
delemre tehet szert.Keresetnélküli egyének-
nek könnyű és becsületos
munka árán biztos és
kényelmes keresetforrást
nyújt.Tanításai nyomán min-
den háztartásnál óriási
megtakarítások érhetők el.A könyv legújabb kiadá-
sa 2 korona 40 fillér, vi-
dékre portómentes bekü-
ldéssel 2 korona 75 fillér
kedvezményes ártért meg-
rendelhető a

„MAGYARSÁG”

kiadóhivatalában Budapest,
IV., Vármegye-utca 11-13.**Pénzkölcsönt**kötelezvényre, több évi
lefizetésre, katonatisz-
teknek (házassági óva-
dékra és óvadék czéljából
is), nyugdíjasoknak, hi-
vatalnokoknak, minden
hitelképes egyéneknek előleg
nélkül kieszközől a Pénz-
ügyi Me.kur Budapest,
Király-utca 30. (Válasz-
bélyeg).**A legnagyobb
hasznát hajtó**köszönségleti tárgy elő-
állításához 6000 koronával
társ kerestetik. Sikeres
járó közvetítés 50 koroná-
val díjazatik. Czím a
kiadóhivatalban. 7515**Női ruhát**olcsón készítek házánál, Ben-
czik Juliska, Kisfaludy-
utca 16., I. em. 11. 5112**Tenyész-sertés,**szőke, kisjénői faj, négy
darab nemes kannal 40
db, a tenyésztés felha-
gyása miatt eladó. Ugyan-
ott 150 db süldő is. Czím
a kiadóhivatalban. 5322**VARGA PÁL**czimbalom-gyártónál meg-
jelent „Czimbalom-is-
kolá”-ból tanító segélye
nélkül megtanulhat bárki
czimbalmozni.Képes nagy árjegyzék in-
gyen.Budapest,
VIII. kerület. Rökk Szilárd
utca 3. sz.**12 ft**remek szabású férfi-öltöny,
mérték után, valódi gyap-
ju-szövetekből**Lichtmann S.**Budapest, Csömöri-ut 27.
I. em. Vidékre minták
bérmentve.**Kérjen**árjegyzéket vászon
és asztalneműekről.
Epsztin-fele vászon-
gyári raktárból, Sü-
megh.**Eladó szőlő.**A fővároshoz vasuton 2
órányira, 5 kataszt. hold
remekül beállított s kitűnő
fajokkal beültetett 2 éves
szőlő, családi körülmények
miatt eladó. Egy negyed
hold termő van benne.
Gyönyörű fekvésű, leve-
gője és vize kitűnő. Nyá-
ralóknak kiválóan alkal-
mas s pár év múlva szép
jövedelmet is hoz. Venni
szándékozók küldjék be
czim.eiket »Szőlőtelep«
alatt a kiadóhivatalba. 5194**Első magyar művirág-
levél-éskoszorú-gyar.**Budapest, VIII. Mária-ut-
ca 48. sz. a. Sirkosorok
nagy választékban és ren-
delés szerint.Különlegesség präparált
élopálmákban és délszaki
növényekben.Mindennemű honi és dél-
szaki műnövényművek
természethű kivitelben.Alkalmi csokrok, műko-
szorok és művirág-disztár-
gyak nagy választékban.
Gyári árak!**200 koronát**fizetek közbenjárás díjat
annak, ki nekem, egy nyugd.
gazdasági főtisztnek na-
gyobb házban gondnoki
állást közvetít. Czímem
megtudható a kiadóhiva-
tálban. 5336**Kis lakások**Budapest, Szabolcs-ut-
ca 13. sz. olcsón kiadók;
heti fizetésre is. Értesítés
helyben vagy Rácz Géza
ügyvédnél, Ujvilág-utca
33. sz. 7522**Zongora-órát**óhajt adni intelligens nő,
kezdőknek és haladóknak
jutányos díjazásért. Czím
a kiadóhivatalban. 5337**Fiatal segéd,**ügyes eladó, azonnal fel-
vételük vegyeskereskedés-
ben. Czím a kiadóhivatal-
ban. 5338**Szeszfőző,**azonnali belépésre keres-
tetik. Fizetés havi 70 ko-
rona. Czím a kiadóhiva-
tálban. 5347**Borbély-segéd,**jó munkás, 22 éves, azon-
nal felvételük. Czím a kiadó-
hivatalban. 5346**Nevelőnő**róm kath. kerestetik egy
6 éves leányhoz, melyet
az első elemre tanítani
kell és négy éves fiut pe-
dig gondozni. Megkivánta-
tik magyar, német nyelv.
Szíves ajánlatok, melybe
fizetési igényeit ki kell tün-
tetni és eddigi működésé-
nek bizonyítvány-másola-
tát mellékelni. Czím a
kiadóhivatalban. 5342**Női szabósághoz**keresztény tanulóleány fel-
vételük azonnal. Czím a
kiadóhivatalban. 5344**257 hold.**Szilágymegye, jó birtok,
terméssel, 24 000 frtért el-
adó, vételhez 30 000 frt ele-
gendő. Kuchta Dániel Ti-
szolcz. 7498**Portási**állás keres azonnali belé-
pésre ügyes és megbíz-
ható férfi. Jó bizonyítvá-
nyokkal rendelkezik. Czím
a kiadóhivatalban. 5321**Kártyavetőnő**Lenormand-tanmod után
jósol. VIII., Nap-utca 18.
f. ajtó 5. balra. 7521**Eladó**vizsla-kutya, him, fehér-
sárga petye-ekkel, kitűnően
belanítva, három éves, 80
frtért. A kutya esetleg pró-
bára is adatik. Stegmann
Gustáv uradalmi erdősz
Czajla-Bazin (Pozsonymeg-
ye.) 7518**500 forintot**fizetek annak, ki a Bar-
tilla fogvizének hasz-
nálata mellett, üvege 95
kr., valaha ismét fogfájást
kap, vagy szája büzlök.
Bartilla-Winkler Ede,
Wien, 19/1. Sommergasse
1. Főraktár: Török J. Bu-
dapest, Király-utca 12.,
Andrássy-ut 29. Dr. Egger,
Váci-körút 17. sz. Csakis
»Bartilla-fogviz«
kérendő. Hamisítások bejelentése jól
jutalmazatik. 7487**Zongorák!**A n. é. közönség becses
tudomására adom, hogy a
Váci- és Régi posta-
utca sarkán volt zongora
raktáromat 1900 augusztus
hó 1-én Kigyó-utca 8.
szám alá helyeztem át.
Ajánlom dus raktáromat
első rangú zongorákban,
valamint saját gyártmányaj-
mat is olcsó árakon.
Kiváló tisztelettel!**Wurm József,**
zongoragyáros.**Hajfialitító.**Biztos és kipróbált szer
őszhaj, fejkorpa és haj-
hullás ellen. 1/4 literes üveg
1 ft 50 kr. Fülöp Gy.
(ezelőtt Török K.) Budapest,
Kálvin-tér 3. I. 7. sz. és
Török József gyógy-
szerésznél Király-utca
12. sz. 1036**Pékség**haláleset miatt eladó. Czím
a kiadóhivatalban. 5339**Birtok**Zemplénben, 2300 hold
egy lagban, gyönyörű vág-
ható erdővel. Ára minde-
nettől 150.000 frt. Bővebb-
bet a kiadóhivatalban.
5360**Birtok**Hontmegyében, kitűnő bu-
za-, árpa-talaj, 430 hold,
58.000 frt. Vasuti álló-
mással. Bővebbet a kiadó-
hivatalban. 5358**Birtok**Barsmegyében, I. osztályú
földek, 1650 hold, nagy
uri belsőséggel, emeletes
kastély, teljes felszerelés-
sel ára 280.000 frt. Bő-
vebbet a kiadóhivatalban.
5359**Birtok**Pestmegyében, a főváros-
hoz egy órányi vasuti tá-
volságra, gyönyörű 22
holdas belsőséggel, 230
hold, 48.000 frt. Bővebbet
a kiadóhivatalban. 5361**Birtok**Nogradban, 210 hold, vas-
ut mellett, 30.000 frtért
eladó. Megvételhez 10.000
frt elegendő. Bővebbet a
kiadóhivatalban. 5362**Birtok**Abaujmegyében, 310 hold
szép belsőséggel, teljes fel-
szereléssel 45.000 frt. Bő-
vebbet a kiadóhivatalban.
5356**Délutáni**foglalkozást, 5-7 óráig,
keres egy tisztviselő. Eselleg
elvállal irásbeli munkála-
tokat, másolásokat stb.
Czíme a kiadóhivatalban.
7523**Nagyobb mennyi-
ségű saját termésű, jó za-
matu rizling ó-borok el-
adók. Czím a kiadóhiva-
tálban. 5340****Különbejárato**csinosan burorozott, kis
udvari hónapos szoba, első
emeleten, szeptember el-
sejére kiadó. VIII., Nép-
színház-utca 18., I. em.
16. 5341**Nősülni**óhajt, fiatal hivatalnok, ke-
res hozzáillő kora, kereszt-
ény, szép, művelt, lehető-
leg vidéki hajadont. Aján-
latokat hozomány megje-
lésével »Okleveles 1900«
czím alatt továbbit a kiadó-
hivatal. 5345**Elarusítónőnek**ajánlkozik pek- vagy hen-
tes-üzletbe egy hajadon
leány, ki ilyen minőség-
ben már alkalmazva volt.
Czím a kiadóhivatalban.
5343**Birtok**Fehérmegyében, 200 hold,
helyben vasuti állomás,
bérben 2000 frtért, szerző-
dés megszüntethető. Ára
42.000 frt. Bővebbet a
kiadóhivatalban. 5357**Birtok**Somogyban, 230 hold, uri
lakkal. Bővebbet a kiadó-
hivatalban. 5354**Birtok**Hontmegyében, 290 hold,
a megye székhelye köz-
vetlen közelében, felszer-
léssel stb. 50.000 frt. Bő-
vebbet a kiadóhivatalban
5355**Tisztelt reakció és Közvélemény!**Talpra magyar! fel, futbalra!
Politika fordul balra!
Osztrák közönség már ósdi,
Segít a labda-rugósdí!Istók a mester a match-en,
Német Miska hanyatt recscsen,
Istók lesz nemzeti sportod, —
Akkor lesz a magyar boldog!

Bolond Istók.

ELOFIZETÉSI FELHIVAS

„BOLOND ISTÓK”

humorisztikus képes hetilapra.

A „Bolond Istók”, a legnagyobb és legdíszesebb
magyar éleclap, új évtől huszonharmadik évfolyamban
jelenik meg.**Előfizetési feltételek:**juliustól szeptember végeig 4 korona.
juliustól december végeig 8 korona.Előfizetések, legcélszerűbben posta-utalvánnyal,
a kiadóhivatalnak küldendők: Budapest, Egyetem-
utca 4.Felkérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek elő-
fizetésük lejárt, azt megújítani sziveskedjenek, hogy
a szétküldésben akadály ne legyen.

A Bolond Istók kiadóhivatala.

Nyomatott a kiadótulajdonos Werbőzy könyvnyomda részv.-társ. körforgógépén.